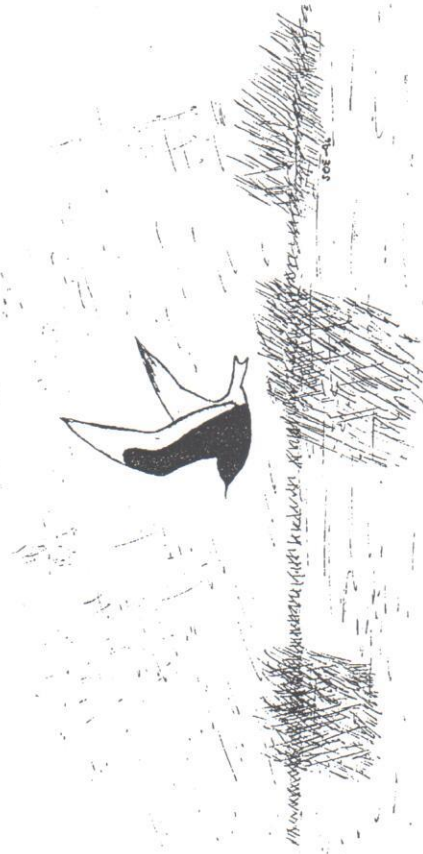

Första fynd i Lindesbergs kommun.

Vitvingad tärna vid Sällingssjön 11 maj 1996.

Mattias Rudenvall

Klockan var runt 11:30 när jag kom till sjön och med tanke på tidpunkten var det en dålig tid, eftersom solen står i väster och det är rakt motljus. Solen var dock i moln, men det var ändå en del värmedaller på sjön. Efter att jag gått på strandängen norrut spanade jag av sjön. Ett par kanadagäss, en sothöna, enstaka gräsänder och 4 fisktärnor.

Rakt mot Känässjön uppenbarade sig en mörk fågel i kikarfältet, flygande mot mig. Dess eleganta flykt och uppträdande avslöjade att det rörde sig om en tärna. En svarttåma, häftigt! När fågeln vänt upp mot skogen blev jag dock osäker på om min artbestämning var korrekt eftersom fågeln visade helvita vingovansidor och svarta undre vingtäckare, i skarp kontrast mot ljusare hand- och armpennor.

En gammal VITVINGAD TÄRNA med andra ord! Den tog, efter ca 5 minuter, höjd och tycktes försvinna men så var dock inte fallet utan den sänkte sig ganska snabbt och kom flygande längs den vänstra kanten, där jag befann mig. Efter att ha passerat på ca 100 m. håll (och fem exponeringar avlossats med kameran) tog den höjd på nytt och drog sig norrut kl. 12.25. Skådare kontaktades och fyra (Andreas Sandberg, Tomas Haraldsson, Lennart Sandberg och Sven-Olof Eriksson) fanns på plats klockan 12.50, men då var inte "vitvingen" kvar.

Efter en stunds letande vid de intilliggande sjöarna upptäcktes den i Sörby-sjön, där den sågs åtminstone fram till klockan 20:20. Påföljande dag var den dock försvunnen.

Citronärla i Västvalla den 4 maj 1996.

Hans Wilhemsson

Lördagen den 4/5 vid 09.00-tiden gjorde jag en kort utflykt till Västvalla från Arboga. Vädret var mulet med ett lätt duggregn, ganska svalt i luften ca 5°. Det skulle bli skönt med en promenad längs stigarna i Västvalla. Väl framme gick jag ut på åsen och kollade fågelivet vid vattensamlingarna nedanför. En flock sädesårlor och några gulårlor höll till i det gröna gräset. Plötsligt dök en just gul lysande ärla upp i kikarbilden. Den gav nästan ett exotiskt intryck i sin bjärta skepnad.

Hela huvudet var ljus gult från nacken över hjässan till bröstet och undersidan, som bleknade mot stjärtäckarna. Näbben stack av som ett svart streck mot det ljusa huvudet. I nacken bakom det gula fanns ett kraftigt svart band som sträckte sig och tunnades ut mot vingknogen där det slutade med en svart böjd fläck. Ryggen var skiffergrå likt sädesårllans. Två kraftiga lyste på vingensidorna. På arm- och handpennor fanns ljusa längs-linjer. Stjärten var svart med ljusa yttre pennor. Benen mörka. Upptill på hjässan syntes en mycket svag grå vattring. Nästan genast

tänkte jag citronärla och även om jag inte var klar över detaljerna fanns den som en minnesbild i bak-huvudet.

Ärlan gav ett oroligare intryck än gul- och sädesårllorna, den rörde sig livligare, flog ibland upp, slog sig ner och putsade vingarna. Hela flocken lyfte då och då, skrämde av en bla. en blå kärrens hökshona, men slog sig åter ned vid vattensamlingarna. Tydligt gjorde ärlan bara sällskap med sädesårllorna trots att det fanns 4-5 gulårlor i närheten. Två större strandpipare fanns också i gräs-kanten.

Under en halvtimme kunde jag på ett bra avstånd njuta av den vackra ärlan. Det hela var lite av en högtidsstund. Hemkommen kollade jag fågelböckerna och det var ingen tvekan, den karaktäristiska teckningen stämde på en adult hane av citronärla.

Efter ett par timmar var jag åter på plats i Västvalla tillsammans med fyra lärmade Frövi ornitologer. Tyvärr hade ärllorna flyttat sig och höll nu till i det höga fjolårsgräset och var mycket svåra att se. Trots ivrigt spanande kunde vi inte återfinna citronärlan.